

ПАМ'ЯТЬ ПРО КОЛЕГУ

**до 75-річчя
від дня народження доцента
ІУСТІНОВА ВАСИЛЯ ІВАНОВИЧА**

Творчий шлях вченого

Василь Іванович Іустінов народився 24 лютого 1937 року в с. Субіч Кам'янець-Подільського району Хмельницької області в сім'ї селян. Батько, Іван Митрофанович Іустінов, народився в 1911 році, помер у 1998 р, працював механізатором-трактористом більше 45 років, за виключенням періоду війни. Мати, Ганна Кирилівна, колгоспниця, 1918 року народження, померла у 2001 році.

У 1952 році після закінчення семи класів Калачковецької семирічної школи поступив до Голозубинецького зооветеринарного технікуму Дунаєвцького району, який закінчив з відзнакою у 1956 році. З 1 вересня 1956 року стає студентом першого курсу зоотехнічного факультету Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту, який закінчив в березні 1961 року і одержав диплом вченого зоотехніка.

За розпорядженням обласного управління сільського господарства у Хмельницькій області направлений на роботу в Кам'янець-Подільську державну інспекцію по заготівлі сільськогосподарської продукції, з лютого 1962 р. був обраний на посаду першого секретаря Кам'янець-Подільського міськкому комсомолу. З 1964 року працював першим секретарем РК ЛКСМУ, а пізніше – інструктором РК КПУ Кам'янець-Подільського району. У 1967-1969 роках очолював районну профспілкову організацію і у 1970 році поступив в аспірантуру на стаціонарну форму навчання (спеціальна зоотехнія).

У грудні 1973 захистив кандидатську дисертацію на тему: «Особенности черно-пестрого скота в использовании питательных веществ корма».

З березня 1973 року працював на посаді асистента кафедри спеціального тваринництва в Кам'янець-Подільському сільського сподар-

ському інституті, 1974-1976 рр. – асистент і голова об'єднаного профкому інституту, заступник секретаря партійного комітету інституту. У 1976-1978 роках старший викладач, в.о. доцента кафедри, а у 1977-1983 роках звільнений секретар партійного комітету інституту і за сумісництвом доцент кафедри скотарства та вівчарства.

В.І. Іустінов, працюючи на посаді секретаря партійного комітету сільськогосподарського інституту, добре знав всіх викладачів, студентів, відрізнявся хорошими діловими якостями. Велику увагу він приділяв роботі з підготовки кадрів, їх якісному складу. За цей період комсомольськими вожаками інституту були І. Гусар, Т. Муравка, І. Тимофійшин, В. Чорний, В. Хіміч, які в подальшому всі захистили кандидатські дисертації. В.І. Іустінов своєю багаторічною працею заслужив шану і повагу серед людей (студентів і співробітників університету), з якими працював, якого добре пам'ятають і згадують добрим словом багато випускників.

Працюючи в міськкомі і райкомі комсомолу, апараті райкому і міськкому партії, про нього пам'ятають як про доброзичливу та порядну людину. Це був керівник високої відповідальності, користувався заслуженим авторитетом. Свої знання він передавав молодшому поколінню, навчав і показував приклад у роботі.

Особливо хороші якості керівника, фахівця та організатора проявились в період його діяльності на посаді секретаря парткому інституту. Пізніше, протягом 19 років, очолював зооінженерний факультет, будучи його деканом. В.І. Іустінов дуже переживав за навчання студентів, вимогливий, наполегливий, любив порядок і дисципліну.

За досягнуті успіхи, рішенням Міністерства аграрної політики України від 25 січня 2002 року №38-к нагороджений знаком «Відмінник аграрної освіти та науки» III, II і I ступенів, за період роботи неодноразово нагороджувався похвальними грамотами, подяками.

Протягом всього періоду роботи (понад 30 років) підвищував свою професійну діяльність, неодноразово брав участь і виступав на всесоюзних і

республіканських нарадах-семінарах в м. Києві, Харкові, Білій Церкві, раніше в Ленінграді, Воронежі, Москві. Останній раз, у 1989 році був головою ДЕК в Приморському сільськогосподарському інституті (м. Уссурійськ).

Що стосується особистого виховного впливу на роботу студентів, а пізніше висококваліфікованих спеціалістів сільськогосподарського виробництва, то можна відмітити наступне: «Сам вчився і других навчав», – говорив Василь Іванович.

В.І. Іустінов працював поряд з такими видатними і шанованими людьми, як Адам Щипановський, Герой соціалістичної праці з Тернопільщини, Леонід Скринчук, Герой соціалістичної праці з Чемеровеччини, Віктор Шумеляк та Анатолій Ткач, Заслужені працівники сільського господарства України. Кумирами в його праці були ці люди, а також В.М. Лук'янчук, відповідальний спеціаліст Мінагропрому України, родом з Нової Ушиці, а пізніше консультант Міністра Мінагропрому України.

В.І. Іустінов тривалий час проводив заняття з дисциплін конярство, свинарство, технологія виробництва молока і яловичини, світове сільське господарство та зовнішня економічна діяльність для студентів рідного факультету на стаціонарному і заочному відділеннях.

20 квітня 2011 року перестало битися серце нашого колеги, вчителя наставника молоді, людини з великої літери у всіх відношеннях.

До тих пір, як пам'ятаємо, людина живе

У цьому році Василю Івановичу Іустінову виповнилося б 75 років, але вже майже рік, як він не з нами. Однак залишився значний слід на Землі – його справи, діти, онуки, посаджений сад.

Згадати колегу, хочеться щирим словом, щоб у кожного на душі стало затишніше.

Василь Іванович керівник від Бога, довгий час був нашим деканом, старшим товаришем. Запальний, але зла ні на кого не тримав, неприємностей у цьому світі не заподіяв.

Людина вихована комсомолом, комуністичною партією, до кінця свого життя залишився вірним ідеалом того часу. Був не байдужим до долі країни, цікавився її життям, сьогодні йому було не дуже зрозумілим, як зрештою багатьом людям нашого покоління.

Нам не вистачає його політінформацій зранку, «дебатів» про шляхи розвитку країни, майбутнє дітей, адже сам мав двох онуків, яких безмежно любив.

Петровська Н.І., доцент, кандидат с.-г. наук

Лідер, професіонал, доброзичлива людина...

Серед кагорти українських вчених, які заклали фундамент для розвитку аграрної науки, зокрема галузі зоотехнії, чільне місце посідає доцент Іустінов Василь Іванович. У 2012 році виповнюється 75 років з дня його народження. В.І. Іустінов багато років свого життя віддав зооінженерному факультету Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту, в даний час Подільського державного аграрно-технічного університету.

Свою науково-педагогічну діяльність молодий науковець почав у Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті, де пройшов шлях від асистента до доцента, декана зооінженерного факультету.

Працюючи деканом, він проявив себе не тільки як видатний вчений, учень і послідовник професора Степанова Д.Г., але й як талановитий

організатор навчального, методичного і наукового процесів. Крім того, Василь Іванович був прекрасним педагогом і парторгом інституту.

З метою підготовки знаючих і висококваліфікованих фахівців, доцент Іустінов В.І. згуртував на факультеті таких видатних вчених, професорів та доцентів: Гончарову О.С., Степанова Д.Г., Кімаківського В.І., Бугаєнко С.І., Задерія І.І., Пахолка А.А., Цвігуна А.Т., Гаврюшова А.А., Байдюка А.Т., Шатковську Г.Г., Севернюк Л.О., Погрібного В.К., Кадуру М.І., Петровського С.В., Кушніра В.С., Черненко Р.М., Гусякову Л.І., Яковлеву А.В., Смолянінову С.І. та інших.

Всі вчені з великим задоволенням працювали на факультеті під його чуйним керівництвом.

Після того, як Василь Іванович очолив науково-педагогічний колектив факультету, він з властивою йому організаторською енергією, забезпечив високий рівень підготовки фахівців, в такій важливій галузі, як тваринництво.

Період, коли перебував деканом факультету Іустінов Василь Іванович характеризується особливо активною роботою співробітників з надання допомоги виробництву, узагальненням та впровадженням передового досвіду і досягнень науки в усіх галузях тваринництва. Факультет надавав допомогу обласним і районним сільськогосподарським підприємствам у проведенні заходів з питань розвитку тваринництва, використання голштинської породи у схрещуванні молочних порід.

На той час в сільськогосподарському інституті існувало шість факультетів і наш факультет завжди займав перші місця за всіма показниками.

Очолюючи факультет, він постійно заохочував студентів до наукової роботи. Він розумів, що наукова робота розпочинається у студентських гуртках та наукових конференціях. Василь Іванович Іустінов невтомно працював над тим, щоб заронити у юні душі іскорку знань, не розраховував на похвалу і винагороди.

Зооінженерний факультет за роки деканства Іустінова В.І. підготував більше трьох тисяч висококваліфікованих фахівців, які успішно працюють в усіх куточках України і СНД. Багато з них посідають відповідальні посади в державних установах, стали керівниками і провідними спеціалістами сільськогосподарських підприємств, наукових організацій.

Наукова діяльність Василя Івановича була направлена на вивчення та удосконалення продуктивних якостей нових українських молочних і м'ясних порід. Ним опубліковано понад 70 наукових робіт у різних виданнях.

Усі, хто хоч раз у житті зустрічався і спілкувався із Василем Івановичем, погодяться, що він був не тільки справжнім лідером та професіоналом, а й чуйною доброзичливою людиною, якій були притаманні далекоглядність, життєва мудрість та здатність любити людей такими, якими вони є. Доля подарувала Іустінову В.І. активне і цікаве життя. Притаманний йому талант організатора, помножений на велике бажання робити людям добро, стали запорукою життєвого успіху. Помер Василь Іванович у розквіті творчих сил. Пам'ять про талановитого освітянина, вченого, організатора, декана, блискучого лектора, вимогливого екзаменатора і доброї людини назавжди залишиться у пам'яті його учнів і співробітників.

Повозніков М.Г., професор, доктор с.-г. наук, декан біотехнологічного факультету

Шаную як Вчителя

Василь Іванович Іустінов залишився у моїй пам'яті, як чуйна, доброзичлива, толерантна і уважна до кожного студента людина. Перше наше знайомство відбулося під час вступних іспитів у 1985 році. Він поцікавився як пройшов іспит побажав подальших успіхів, хоча я і не знав, що це мій майбутній декан. Після зарахування на навчання, Василь Іванович завжди намагався допомогти кожному студенту, знаходив дієві важелі вирішення будь-яких питань навчання та життя колективу факультету.

Василь Іванович відправляв нас до лав армії і щиро радів нашому поверненню.

Пізніше під час роботи на факультеті у нього можна було завжди отримати корисну пораду, а також підтримку при вирішенні різних питань.

Як привітна добра людина Василь Іванович посіяв гарне зерно у душах студентів та викладачів, світла йому пам'ять.

Любинський О.І., професор, доктор с.-г. наук, завідувач кафедри СГТТ

Завжди принциповий і тактовний

Василя Івановича Іустінова пам'ятаю ще з 1974 року, коли я став студентом першого курсу зооінженерного факультету (нині біотехнологічного) Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту. У подальшому доля так склалася, що мене обрали секретарем комітету комсомолу інституту, а Іустінов Василь Іванович вже працював секретарем парткому. Тому, мені прийшлося працювати під його вмілим, мудрим керівництвом впродовж чотирьох років. Слід зазначити, що він мав багатющий досвід роботи з людьми (раніше працював на комсомольській, профспілковій роботах). У Василя Івановича я навчався роботі з молоддю – організації різних заходів з питань виховної, спортивно-масової роботи студентів інституту, формуванню будівельних студентських загонів, проведенню конференцій тощо. Його вимогливість, виваженість, організованість, конкретність, принциповість на мене справляло велике враження. Він грамотно, доступно, переконано виступав перед студентами, викладачами, зооветспеціалістами нашого регіону. До речі, я з такими ораторськими здібностями людей бачив не дуже багато.

У подальшому, ми разом працювали на одній кафедрі – Василь Іванович Іустінов, як доцент кафедри і декан факультету, а я як завідувач кафедри технології виробництва продукції тваринництва. І тут я хочу сказати, що мені вдруге поталанило в житті, адже фактично на кафедрі ми разом пропрацювали майже 15 років. За ці роки все було: і становлення

факультету, ВНЗ (інститут, академія, університет); перебудовчі процеси у вищій освіті; акредитації, ліцензування тощо. У той період і в подальшому, Василь Іванович прикладав максимум зусиль, щоб ми були гідним факультетом, який є сьогодні. Він особливу увагу звертав на підбір кадрів для науково-педагогічної роботи на факультеті. Необхідно відмітити, що Василь Іванович був вимогливим до себе і до підлеглих, а коли необхідно, суворим і навіть, різким. Був відповідальний у всьому і нас вчив відповідати за доручену справу.

1978р. Зліт відмінників Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту (зліва направо: професор Сербін С.С., доцент Іустінов В.І.)

Василь Іванович читав такі дисципліни: «Технологія виробництва молока», «Технологія виробництва яловичини», «Світове сільське господарство та зовнішньо-економічна діяльність». Пам'ятаю, як він відповідально готувався до занять і переживав за їх проведення, за що студенти його любили, поважали як знаного фахівця з технології виробництва продукції тваринництва. Безумовно, важко згадувати про

людину, яка пішла з життя в розквіті сил, енергії і тим більше все описати, що зроблено Василем Івановичем для розквіту нашого факультету. Думаю, що це не є останні рядки із спогадів про чудову людину, колегу – Іустінова Василя Івановича.

Принциповість, відданість справі, скромність і чуйність забезпечили йому глибоку повагу, шану і авторитет. Ними він жив, з ними й покинув цей світ.

Тимофійшин І.І., професор, завідувач кафедри ТВПТ

Його поважали, любили студенти та колеги

Незабаром виповниться рік, як немає серед нас щиросердечної людини, висококваліфікованого фахівця, знаного не тільки у нашому університеті, районі, області, а й у всій Україні. 24 лютого йому минуло б сімдесят п'ять.

Його життя було пов'язане з університетом, без якого він не уявляв свого життя. В університеті, у минулому інституті, Василь Іванович пройшов довгий, насичений трудовими буднями, шлях від студента, аспіранта, голови профкому, голови парторганізації інституту до декана факультету. Тут найкращі його роки, досягнення, успіхи.

В.І. Іустінова знали як висококваліфікованого фахівця, справедливого керівника, неперевершеного організатора, доброзичливого у стосунках із колегами і студентами. За це його поважали і співробітники, і студенти.

Велику увагу у своїй діяльності, як декан факультету, він приділяв виховній, методичній, громадській роботі. Кращі його студенти стали політиками, керівниками великих підприємств, аграрних колективів, частина із них захистили дисертації і працюють у різних навчальних закладах.

Світла пам'ять про Василя Івановича залишається у нас на віки.

Булатович О.М., доцент кафедри ТППТіХД